A Letter, written to the Publiſher by the Learned and Experienced Dr *Timothy Clarck* one of His Majeſties Phyſitians in Ordinary, concerning ſome Anatomical Inventions and Obſervations, particularly the Origin of the Injection into Veins, the Transfuſion of Bloud, and the Parts of Generation.

I*Amdudum, Clariſsime* Oldenburgi, *ab Oratore didici, ex omnibus virtutis præmiis, ampliſsimum eſſe* Gloriam, *atque etiam proculdubio omnibus maxime deſiderabile, cum hæc unica ſit, quæ brevitatem vitæ, poſteritatis memoriâ conſoletur; quæ efficit, ut abſentes adſimus, ut mortui vivamus; & cujus gradibus homines in cœlum videntur adſcendere. Humano generi ergo connatus videtur eſſe gloriæ appetitus, & ejus igniculi in ipſâ pueritiâ videntur micare, quibus magna ingenia ad maxime Laudabilia peragenda ſtimulantur, & minora etiam ad aliquid maius agendum accenduntur. Sed cùm Appetitus hic inordinatus & illicitus evadat, & in parte animi, rationis experte, ſtabuletur, & uti aliæ cupiditates effrenatæ, flagitia perpetrare audeat; viri etiam ita animo laborantes, non diutius ſolida & expreſſa contenti gloria (* viz. *Conſentiente laude bonorum, & incorrupta voce bene Judicantium de excellenti virtute) aliorum laudibus obtrectant, eorum nomina ſugillant, & aliena etiam bona, ut ſibi propria, arrogare audent. Sed dolendum eſt, doctam & literatam gentem talibus animi ægritudinibus etiam laborare; cùm penes Philoſophum ſolum ſit Animi Medicina, cujus ſalutaribus præceptis qui paruerint, tranquillitate illa placida quietaque conſtantia locupletantur, quæ motus turbidos Iræ, & cupidinis inanis gloriæ, rationi contrarios, penitus compeſcit: unde evenit, quòd qui revera ſolidam hanc gloriam poſſident, non inde elatiores evadunt, ſed placido, ſecreto, & tranquillo fruentes Gaudio, non tam præmia ſequuntur rectè factorum quam ipſa recta facta. Horum Animi eodem perfunduntur gaudio, quando aliquid, humano generi proficuum, vel rei litterariæ ornamentum concilians, vel ab ipſiſmet vel ab aliis invenitur; aliorum laudes pleno effundunt ore, & proprias non avidiſsimis auribus excipiunt, quin multó malint potiùs, alios ſplendorem ſibi aliquem conciliare plumis & ornamentis conductitiis, quàm ut illimet ipſi ullo alio-*

rum cultu splendere videantur. Verum pauci, quos aequus amavit Jupiter, hanc Animi sanitatem acquisivere, quia plaerisque Inculta jacet moralis Philosophia, quae sola animorum aegritudinibus medelas afferre potest. Hinc evenit, quod Juvenes & Tyrones multi, qui Musarum limen vix adhuc salutaverint, nec primas Scientiae lineas exarare didicerint, Seniores & multo doctiores inani spernunt fastu; nec minus Seniores quamplurimi, eodem fastu laborantes, qui, veterum quorundam verba, fortasse male intellecta, per annos multos solum edidicere, verbosa illa Philosophia tumidissimi facti, injuriis petulantissimis, doctos Juniores, in verae Philosophiae indagatione sudantes, insectantur. In Medicina vero praecipue, *utriusque hujus generis abundant homines, praeter Turbam magnam indoctissimorum, qui, si forte Mechanicam aliqualem* Cartesii *rationem audiverint & male intellexerint (integrum quippe* Cartesii *Systema, eorum captum longe superat) vel si praestigiis fumivendulorum quorundam ludificati, Carbonum magnum facere dispendium, & quaedam male-olentia torrefactione fieri didicerint, se non modo Philosophos, sed solos Sophos esse jactitant, & verae medicinae cultores; inter quos nil nisi* Philosophia *vel* Philosophi per Ignem *circumsonat. Sed missis istius farinae hominibus, si mihi quidem copia sit optandi, libenter velim, ut inter viros vere doctos & medicos res aliter ageretur; ut scil. Medici seniores, multa lectione & veterum authoritatibus freti, sedulis Junioribus, negandi vel affirmandi arrogantia, languorem ne incuterent; Velim etiam, ut Juniores, qui verae Scientiae vestigia sequi cupiunt, & quibus casu vel consilio, quaedam non ante nota, vel diuturna obscuritate latentia, in lucem producere contigerit; velim, inquam, ut hi etiam, omni seposito fastu, in memoriam revocent per-pauca revera sciri posse, & multa sibi necdum nota, senescentem docere aetatem; ideoque summa observantia honores debitos Senioribus deferri omnino debere. Sed intercujusvis aetatis homines ubivis equidem bella moventur, dum invidia, non aemulatio, incitationem accendit. Viri enim voluminosi, & librorum Heluones, quibus magnum semper est in promptu verborum Armamentarium, in litem studio certaminis parati, quosvis adoriuntur, qui veterum opiniones* ullas, *quas ipsi longa cogitatione, proprias tandem (uti opinantur,) effecerunt, labefactare audent. Dum enim recordari, illis est Sapere & Scire, aegre ferunt, alios, fortasse Juniores, novis experimen-*

tis, nuperrime inventis (etsi ex sensuum evidentia petitis), Systema Philosophiæ, ab illis tam pulchre effictum, velle deturpare. Hi ergo, magnis argumentorum notionalium copiis apprime instructi, bellum indicunt, non omissis rixarum & convitiorum turpium auxiliis. Alii sunt, qui saniorem ostentant Philosophiam, viz. Experimentalem, *sed solum Gloriæ inanis cupidine stimulati, non vero sciendi ardore flagrantes, nomina Authorum, vel rerum Inventarum, unice ambiunt, proindeque, Inventione aliqua nova fortuito audita, statim scripturientibus calamis, mundum credere volunt, se solos illius Inventionis fuisse authores, vel se saltem primos de tali re cogitasse, sed præ aliis quibusdam (magni proculdubio momenti) negotiis impeditos illam in apricum proferre non potuisse; etiamsi vix adhuc animo attente secum expenderint, sitne res revera consideratu digna, ullumve ex illa emolumentum humano generi, vel rei litterariæ possit afferri: Adhæc, tales inventiones, casu, non consilio, acquisitas, fortunæ imprimis acceptas esse ferendas, easque doctis æque ac indoctis posse contingere. Absit vero, ut de fama virorum doctorum detraham, qui in re Anatomica præsertim insudantes, in magna illa nuperrime Inventa fortuito inciderunt.* Asellii *enim sedulus in Vivorum Anatomia labor summopere est laudandus; unde primam* vasorum Lacteorum *notitiam habuimus; quamvis, teste ipsomet, fortuito illa invenerit. Doctissimus* Pecquetus *inventionem illam felicissimam* Ductuum Thoracicorum, *munus fortunæ, vel potius eximium Dei beneficium agnovit. Magnus* Bartholinus, *uti & Doctissimus* Rudbeckius, *alia de* Lacteis *quærentes, fortuito in Vasorum* Lymphaticorum *notitiam inciderunt. Ac mihi etiam liceat asserere (id quod alii etiam multi, fide digni, testari mecum poterunt)* Jolivium *nostrum etiam ante Annum* 1652, *dum quædam circa Vasa* præparantia *indagaret, superius facta ligatura, inferiusque testiculum cum involucris manu tractaret, ut inde vasa turgidiora redderentur, de re tali ne cogitantem quidem, primum* Vasa *etiam* Lymphatica *turgescere vidisse.*

Quæ quidem haud dicta velim, ut laboribus semper laudandis, vel etiam felici Bartholini *vel* Rudbeckii *fortunæ quicquam derogem, sed solum ut quod & fortunæ, & laboribus* Jolivii *nostri debitum erat, & illi redderem. Ille vero, dum superstes manebat, de rebus fortuito inventis rixari, nec viro prudenti, nec docto medico*

dico dignum judicabat, nulla laborans invidia, quod viri tam docti, ejusdam felicis fortunæ participes fuere; libenter etiam agnoscebat eorum industriam & fortunam ab omnibus laudandam esse; præsertim cum in suspicionem ne venire quidem posset, ullum horum alteri inventionem clam eripuisse. Absit semper à viris doctis malitia & petulantia eorum, qui veros rerum Inventores sugillant, & inventiones doctorum virorum, sedulo in re litteraria operam navantium, vel nihili faciunt, vel sibimet arrogant, vel aliis adscribunt. Interim homines, talibus animi vitiis laborantes, ubique fere grassantur, & cujusvis gentis viri docti, eorundem ictibus feriuntur. Nostrates præcipue talia accepere verbera (si tamen verbera sint dicenda, quæ risu & dedignatione accipiuntur.) Circulatio Harvæana, *res non casu, sed consilio, inventa, etsi sensuum evidentia confirmata, & oculis manibusq; quibusvis rei Anatomicæ peritis, luce meridiana clarior exhibita; frequenter tamen verbosa Philosophia, & ventosis argumentorum machinis, turbata fuit. His vero spretis, immota mansit veritas. Interim alia ab invidia parantur arma, & inventum hoc nobilissimum cuivis potius, quam vero Inventori, adscribere multis placuit. Clarissimus* Bartholinus, *qui sua omnia, & aliorum multa quotidie publica facit, non mediocriter in Epistola* 47. Centuriæ secundæ, Bogdano *suo dicata, de talibus conqueritur injuriis: Sed tamen in epistola* 26. Centuriæ primæ *secretum nulli (uti ait) revelandum, toto communicat orbi;* viz. *Patrem* Paulum *Venetum, verum sanguinis Circulationis inventorem fuisse. Si defunctus* Harveus *defensione nostra nunc egeret, facile monstrare possemus, magnum & summe doctum* Paulum *ab ipso* Harveo, *(inter hos enim vetusta manebat amicitia) primam Circulationis notitiam (mediante Oratore Veneto, hic tunc temporis commorante) recepisse. Interim doleo sane, Venerandum* Bartholinum, *cujus doctos labores suspicio, & cujus senectutem veneror, ita candoris memoriam demisisse, ut futilem illam* Bogdani *epistolam* 62. Centuriæ secundæ *typis mandaret, in qua ille Medicos Londinenses injuriis petulantissimis insectatur. Peregrinus ille à Clarissimo* Entio, *& aliis nostratium,* satis, *fortasse* nimis *comiter exceptus fuit, sed dedignabantur viri docti, quæstiunculis ineptis tam tenuis Emissarii satisfacere; hinc iratum animalculum sibilando ingenium prodere cæpit. Sed non est meum, calumniatores redarguere contumeliis litterato orbi satis notum est, Philosophos & Medicos Anglic*

non multa inepta vel inconcocta divulgasse, nec eorum adeo multos scipturiendi pruritu laborare. Verulamius, *et* Gilbertus, *Philosophiæ veræ magna edidere Specimina; et Medici nostrates,* Harueius, Glissonius, Entius, Whartonus, Willisius, *et alii, res nonnisi demonstrativas utplurimum publicas fecere; nec festinando cæcos parturiere catulos. Affirmandi sane arrogantiam, in rebus præsertim conjecturalibus, ubique, putem, vitavere, & (spero) vitabunt, temeritatemque fugient, satis gnari, quantis in tenebris laboremus. Obruitur vero, et tantum non pessundatur res-publica litteraria, dum popularis auræ aucupatores multi, nec veritati, nec humani generis commodo litantes, quotidie res suas insulsas, et male intellectas, fortasse vix intelligibiles mundo protrudunt: unde nimis præcocia ingenia notionibus non intelligendis insanire videntur. Agyrtæ vero, fumivenduli, et circumforanei, quasi de rebus nunquam assequendis certam haberent Scientiam, audacter de his pronunciant, atque insolentia et audacia, à Sapientibus semper irridenda, Veritatem et Scientiam sibi solis vendicant, quum nec quid sit scibile norint, nec quicquam veri sapiant. Interim vero, æstu quodam ignorantiæ, in altam grandisonantis hujus dementiæ admirationem plebs indocta rapitur. Pergat sane gens utraque, bona doctorum omnium venia, ubivis et in quovis decipi, et insanire, modo à Medicinæ praxi abstineant, nec de humana pelle tam temere ludant. Per duo annorum millia, ab experientia adhuc crescit Medicina; at nulla fit in praxi experientia utilis nisi summa adhibita ratione, et debite simul quibusvis collatis circumstantiis. Metuenda ergo sunt, quæcunque in medicinæ praxi nova; et caute admodum cum illis procedendum, donec evidenti et multiplici experientia, confirmata fuerint. Mihi enim non liquet, ulla remedia hominibus fuisse revelata; sed omnia ab experimentis diversimode factis, mutuo communicatis, simul collatis, et tandem a Viris doctis congestis, mundo tradita fuere. Hodierni vero novatores non erubescunt asserere, se magnum aliquod remedium novum, nec sibimet nec aliis antea notum, jam nunc invenisse; et statim insignes ejus prædicant virtutes, à nemine tamen utplurimum percipiendas unquam. Seniores vero sapientiores, et bene exercitati Medici, vix, ni fallor, credent, illum diu inter multos et multifarie ægrotos versatum fuisse, qui* audacter *de peculiarium remediorum virtutibus, nunquam fallentibus, ad experientiam provocat. Insurgunt tamen quotidie homines*

mines quidam, qui re aliqua, ipsis fortasse nova, fortuito audita, vel lecta, & male ut plurimum intellecta, eam statim novitatis solum causâ in arctissimos recipiunt amplexus, phantasia diligenter fovent, & verborum fortasse sesquipedalium mangonio in molem aliqualem sufflare nituntur, & deinde suppositiția hæc pro suis mundo obtrudunt, & statim Authorum & Inventorum nomina usurpantes, minus doctos Tyronesque credulos in devios errores agunt.

Sed aliter proculdubio agendum est illis, qui ad veram scientiam promovendam, operam strenue navant. Insulsa & indigesta non statim evulganda sunt, & diu etiam de rerum in lucem emittendarum veritate, certitudine & utilitate pensitandum. Si enim subacto judicio, quæ typis sunt mandata, composita fuissent; viri literati non tanta librorum inutilium mole fatigarentur.

His consideratis, Doctissime Oldenburgi, mea qualiacunque fuerint, vix typis digna judicare possum. Etsi enim per plus quam duo annorum lustra præterita, diligenter in miscendis variis cum Animalium viventium sanguine liquoribus sudaverim, nec solum potulenta diversa, usque ad libras duas, in massam sanguineam infundi & misceri curaverim, sed etiam Emetica, Cathartica, Diuretica, Cardiaca & Opiata isto modo exhibuerim; pro virili etiam eorum effecta notaverim, præterea sanguinis etiam ipsius Transfusionem sæpius tentaverim; agnosco tamen me de hujusmodi experimentorum utilitate multum adhuc dubitare. Nosti tutemet, doctissime vir, me ante quinque circiter abhinc annos horum experimentorum varia, Societati Regiæ *communicasse, cujus hortatu ea typis tunc temporis mandare decreveram: sed dum alia hujusmodi experimenta repeterem, ut certius possem de eorum usu & utilitate statuere, varia sæpenumero occurrebant phænomena, quæ me adhuc anxium tenent, talesne possint operationes tuto unquam ad morbos sanandos applicari. Veruntamen agnosco, me opinari hactenus, posse rei Anatomicæ, & naturæ sanguinis melius expiscandæ, infusiones diversorum liquorum in venas animalium viventium, inservire. Putem insuper, Transfusionem sanguinis in magnis & subitaneis sanguinis profusionibus, ad vires subito instaurandas, fortasse multum posse conducere. Tutemet nobiscum vidisti, Vir Amicissime, animal larga sanguinis profusione fere exsangue redditum, & convulsionibus lethalibus plane moribundum, sanguine alterius*

terius animalis, non ejusdem speciei, in illum transfuso, intra septem horæ minuta, ad pristinum & perfectum vigorem restitutum. Ex repetitis tamen experimentis dubia mecum manent diversa, possintne morbi ulli ex Transfusionibus talibus sanari, vel etiam in ætate senili, juventutis vigor aliquatenus instaurari; specierumve vel individuorum ingenia vel dotes ita alterari, ut à nativis diversa tandem evadant. Jam scimus, alterationes diversas, quas sæpius in animalibus & eorum sanguine, ex liquoribus variis infusis, factas observavimus; sed, ni fallor, ut aliquid in verum animalis commodum verti possit, illud, quicquid sit, quod cum massa sanguinea misceri debet, præviam illam, in primis concoctionibus alterationem & dispositionem requirit, quæ hoc aptum natum ad tales usus reddat.

Sed, Deo dante, promissa tandem exsolvam, & aliquas ex Observationibus illis, quas peregi, publicas faciam. Quod moram adhuc injicit, præter negotia & statum vitæ nimis valetudinarium, est, quod quædam, quæ de sanguinis Natalitiis *primis, mihi observasse contigit, & quædam etiam de variis ejus analysibus, ad aliqualem majorem certitudinem reducere velim: Polliceor quippe, pauca illa, quæ alii à me evulgatu digna judicavêre, fore nonnisi facta & observata quædam, perspicue & fideliter recitata; quæque de iis ratiocinari ausus fuerim, ex evidentia sensus pro virili deducta.*

Cæterum, cum Tu ita velis, doctissime Vir, & quod ita fieri oporteat credas, fideliter Originem Transfusionis sanguinis, ut ea apud nos saltem se habet, enarrabo. Misso testimonio illo, quod a viro fide digno, & Regalis Societatis *consorte, penes Te etiamnum reperitur, viz. Rever. Dominum* Potter, *Theologum insignem, triginta ab hinc annis, consideratâ Circulatione.*Harveana, *socio huic nostro & aliis viris doctis, sæpius sanguinis Transfusionem proposuisse; Ego equidem, quæ mihi ipsi hac de re certo cognita sunt, solum referam. Circa finem Anni* 1656. *aut circiter, Mathematicus ille insignissimus, D. D.* Christophorus Wren *primus infusionem variorum liquorum in Massam sanguineam viventium animalium excogitavit &* Oxonii *peregit. Anno sequenti, viz.* 1657 *idem mihi tunc temporis, sanguinis naturam pro virili indaganti, quæ ipse fecerat, etiam communicavit, ex quo tempore diligenter ad diversa hujusmodi experimenta facienda me accingebam: & inter alia, quæ tunc temporis agenda decrevi, aquas, cerevisias cujusvis generis, lac,*

serum

serum lactis, jufcula, vina, Sp. Vini, & animalium diverforum sanguinem, injicienda mecum statui. Et præter fistulas alias, ad varias operationes adaptatas, quasdam Figuræ tertiæ *in modum, factas habui, ut uno extremo in* arteriam *unius animalis immisso, altero in* venam *alterius, sanguis ab uno animali in alterum facilius transfundi posset: & ut docto cuivis, quod debitum est, reddam, D. Dr.* Henshaw, *etiam è* Societate Regia, *vel ante hoc, vel circa idem tempus (uti & egomet) incassum tamen, eadem methodo, sanguinis Transfusionem tentavit. Hinc fuit, quod cum in* Regali Societate, *inter alia Experimenta (quod ex Archivis illius satis liquet) sanguinis Transfusio proponeretur, alii viri docti mecum opinabantur, ex operatione tali nil fortasse sperandum; atque ipsemet difficultates recitavi, quæ mihi hanc operationem peragenti contigerant. Dehinc res denuo tentata, nobiscum non successit, donec Doctissimus & Exercitatissimus Anatomicus, D. Dr.* Lower, *Oxonii, Anno 1666. rem feliciter conficeret. Quo facto tutemet, sub ejusdem anni finem, totam rem cum operationis methodo, publicam fecisti. Anno sequenti, ex* Gallia *etiam de hac operatione audivimus. Fateor, me totum gaudio perfusum fuisse, quum certus redderer, fiduciam Gallicam illud aggressam esse, quod timor vel ignavia fortasse nostra, vix tentare quidem ausa fuerat. Scis, doctissime vir, quanto cum applausu Clarissimo* Denisio *assurrexi, qui non solum ingeniosissime talem experimentorum defensionem suscepit, sed in* Hominibus *etiam postea celebravit.*

At tanti mihi non videtur, Eruditum illum Gallum *tam strenue & animose de prima Transfusionis sanguinis origine contendere; vel* me *etiam primam ejus Inventionem nobis ipsis vendicare. Tutemet, ni fallor, D.*Oldenburgi, *hunc* Gallum *in errorem duxisti. In* Philosophicis *enim tuis* Transactionibus, *Mense* Decembri, *Anno 1665. editis, ubi de origine Infusionis variorum liquorum in venas, rationem reddidisti, inquis; Sex ab illo tempore retro annis ad minimum, D. D.* Christopherum Wren *Infusionem illam primum omnium tentasse.*

Nemo fortasse dubitabit, quin, si quis de hoc Experimento promovendo serio cogitaret, & de variis cum sanguine miscendis attente meditaretur, mixtio sanguinis diverforum animalium facillime tali meditationi sit occursura. Cum igitur Infusio, *secundum calculum tuum, circa Annum* 1659. *inventa fuerit, & propositio illa de san-*

guinis

guinis Transfusione in ædibus Dn. Monmori *facta dicatur Anno* 1658. *vel a Clarissimo Abbate* Bourdelot, *vel a docto Benedictino* Roberto de Gabetts (*de primo enim Propositore necdum convenit*) *facile quivis in illam duci potuit sententiam, quod* Galliæ *experimenti hujus mentio prima saltem debeatur. Sed illa operatio, cujus in dictis illis* Transactionibus *mentionem fecisti, infusio scil. vini Emetici in massam sanguineam, per venam brachii servi cujusdam, in ædibus Legati alicujus peregrini,* Londini *tunc temporis commorantis, peracta, facta fuit Anno* 1657. *in ædibus Gallici Oratoris D.* de Bourdeaux, *adstante D.* Colladon, *Equite Aurato, & hodie Reginæ Matri Medico Ordinario. Quodque multa talia experimenta eodem anno à nobis repetita fuerint, mecum multi viri docti testari possunt, quorum aliqua in ædibus Illustrissimi Marchionis* Dorcestriæ *peracta etiam fuerunt. Notatu etiam dignum est, quod tota illa methodus facilis D.* Loweri, *Transfusionis peragendæ, Mense* Decembri, *Anno* 1666. *à Te edita fuit, & non nisi mense* Martii *anni sequentis de tali operatione è* Gallia *audivimus. Verosimile ergo, ni fallor, videtur palmam hujus inventionis (si modo palmam mereatur)* Anglis *quàm* Gallis *potius deberi.*

Cætera, libenter scirem, quibus rationibus ductus Romanus ille doctissimus Manfredi *judicarit, hanc inventionem in* Germania *primo conceptam fuisse. Nobis enim adhuc nihil omnino occurrit, quod vel in minimam ejusmodi suspicionem ducere potuerit. Tribus vel quatuor abhinc annis* Major *quidam, Medicus Hamburgensis, schedis quibusdam publice emissis persuadere orbi literato nisus est, se ante biennium de tali re cogitasse. Sed proculdubio male hac de re edoctus fuit vir Eruditus, & nimis festinanter suas propalavit cogitationes. Dicit enim, se audivisse, talem operationem, viz. exhibitionem Medicamenti Cathartici per infusionem in venam coram Principe quodam* Palatino *in* Germania *peractam fuisse; cum revera hoc à me in aula nostra Regia coram Celsissimo Principe Palatino,* Ruperto, *præstitum fuerit, unde postea facile Germanis potuit communicari. Præterea, ni fallor, ex ipsis ejusdem scriptis satis liquet, illum tunc temporis tale experimentum ne tentasse quidem. Si ego memet novi, tantum abest, ut aliis debitas eripere laudes velim, vel aliena Mihi aut Nostratibus arrogare, ut mea potius aliis concederem. Quin si penes me præclara aliqua inventa*

venta viri jam mortui, nulli nota, manerent, mortuo sane quæ ipsius erant, redderem, & Manibus ejus debitos honores deferrem. De hac re etiam, nisi te hortante, altum egissem silentium, nec adhuc ejus Inventionem tanti judico, ut de ejus origine rixas cum ullo inire velim. Rem fideliter, temporum secutus ordinem, enarravi; etsi ante id tempus monstrare quis posit, de tali re se cogitasse, sint & illi etiam quas meruit laudes. Hoc tamen audacter assero, Nos in Anglia *Inventionem hanc à nullo accepisse peregrino. Si igitur Epistolam hanc in publicum mittis, cave Tibi, D.* Oldenburgi; *nam hac de re nunquam serram reciprocabo.*

Denique, quoniam Tu ita vis, tibi etiam mitto figuram vasorum deferentium & vesicularum seminalium, *sicut illa ab Exercitatissimo* Lowero *& à me ipso è corpore humano exerta fuere, quæque, ut tutemet nosti, adhuc arida & inflata mecum manent. Gratulor Doctissimo* Regnero de Graaf, *vel potius mihimet, quod* eandem *veritatem, ni fallor, invenimus & asserimus: communio enim illa vasorum* deferentium *cum vesiculis* seminalibus *ita manifeste se prodit, ut illi, qui per syphonem liquores aliquos in vas deferens injici curraverit, ne guttula liquoris injecti perforamen in urethram exire videatur, priusquam* extremum superius *vesicularum seminalium attigerit. In Angulo enim A. ita communio ista construitur, ut* vesiculæ seminales *prius totæ impleantur, quam liquor ullus in* urethram *posit exire. Agnosco etiam, per duo foramina semen in urethram injici, sed vix doctissimo viro possum concedere, unam solummodo esse materiam seminis: si enim* Testis, *Mechanicâ structurâ, colore & substantia ab* Epididymide *differat, sicut* Epididymis *à* Parastata; *si etiam in his succi diversi & substantia & colore inveniantur, diversæ proculdubio seminis materiæ in illis conficiuntur.*

Quod asserit etiam cum illo *Doctissimus* Van Horne; *viz. Testis substantiam non esse nisi Conglomerationem aliquam quorundam quasi funiculorum, vel potius vasorum minutissimorum; non solum hoc jam dudum constabat Nobis; sed jam ante etiam Celeberrimo* Riolano *& aliis.*

Addam quoque, ope Microscopii *funiculos istos videri ubicunque per minutissimas glandulas transire; unde similitudinem Pultaceæ cujusdam substantiæ refert* testis. *Tametsi vero in aliqualem longitudinem, funiculi hi protrahi possint, totam tamen*

men

men ejus ſubſtantiam, quaſi lanam factam, è fuſo explicari poſſe, nunquam adhuc potui experiri. Sed de his in præſentiarum ſatis. Dixi ea, ut ipſe ſcias, & ſciant etiam Doctiſſimi illi viri, (ſi modo ita tibi viſum fuerit,) Medicos Anglicanos *non omnino in Anatomicis feriari. Brevi, Deo volente, obſervationes noſtras de* Partibus generationi dicatis, *unà cum illis, quas per annos aliquot de* Hominis Generatione *obſervavimus, non ſolum in abortibus, primo, ſecundo, tertio, & quarto imprægnationis menſe; factis, ſed in cadaveribus etiam mulierum diverſarum imprægnatarum diſſectis: Ni fallor, à primis quatuordecim diebus (teſtibus quibuſdam fide digniſſimis adſtantibus) uſque ad ſeptimum & octavum menſem.*

Fortaſſis Epiſtolæ Limites ſum egreſſus; interim quod tam prolixe te interpellaverim, tutemet in culpa es, & debito hoc ſupplicio culpam Luis; uti & ego, quod tam tarde hæc Tibi miſerim, ſevera ſatis ſupplicia perferam, ſi publicam hanc Epiſtolam feceris. Vale.

Explicatio Figurarum, quarum ſit in hac Epiſtola mentio.

Figura I. exhibetur Pars *Vaſis deferentis*, cum *veſicis ſeminalibus* unius lateris; ſicut in Corpore, antequam execta illa fuerent, apparebant.

A. Angulus Communionis.
B. Extremum ſuperius Veſicularum ſeminalium.
C. Vas deferens, ubi Syphonem parvum inſeruimus.
D. Foramen apertum in Urethram.
a a a. Pars vaſis Deferentis. *b b b.* Veſiculæ ſeminales.
c c c. Ductus à Veſiculis in Urethram.

Figura II. repræſentatur pars vaſis deferentis cum veſiculis ſeminalibus alterius lateris, ſicut execta, inflata & arida aſſervatur, ut in Fig. 1. notant literæ.

Some

Fig. I.

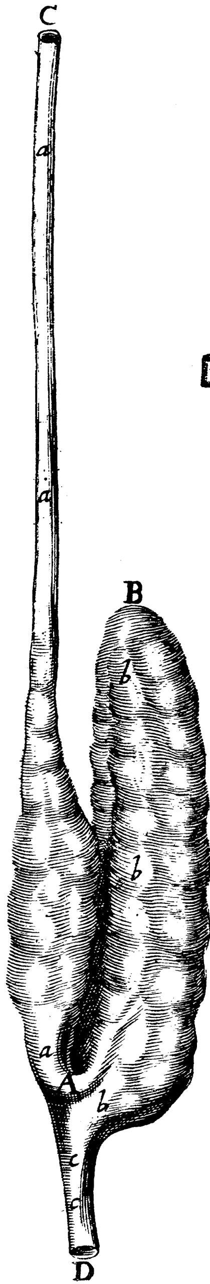

Fig. III.

Fig. II.

